SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 25 Oktober, 1923. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 43

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 2 Prov. Librarian Winnipeg

Ryssland har säd att exportera

Ett ryskt-engelskt exportbolag stiftat i England, understött av bankörer.

Vilja hellre göra affärer med Ryssland än Östra Canada

Inom sädesproducerande kretsar spekuleras mycket i dessa dagar över möjligheten av att Ryssland åter är på väg att bli en farlig konkurrent på världsmarknaden såsom ett sädesproducerande land. Enligt uppgifter, som cirkulerat i pressen, skulle Ryssland beräkna få ett överskott av 70 miljoner bushels vete.

Åsikterna om denna möjlighet äro emellertid tämligen delade. Situationen är nämligen svår att uppfatta, tildenstund tillfälliga uppgifter om Ryssland aktuella skörd äro något svåra att erhålla, då mycket av dessa rapporter från Ryssland dels är sovjetpropaganda och dels framföres för att åstadkomma prissänkning å vetemarknaden.

Dessutom anser man, att även om Ryssland skulle förfoga över en sådan överloppsskörd, så saknar det transporteringsfaciliteter. J. B. Craig säger, att europeiska importörer begagna propagandan om faran för ryskt vete som ett vapen att klubba ned vetepriset med, medan Jas. Stewart säger, att man verkligen får lov att börja betrakta Ryssland som en farlig konkurrent. Enligt hans uppfattning har otvivelaktigt Ryssland en rätt stor skörd att avyttra.

Enligt telegram från London av d. 9 dennes har ett exporteringsbolag, Lasso-British Grain Export, nyligen bildats, som erhållit finansiellt understöd från de stora finansintressenterna. Skeppningsbolagen ha förklarat, att de mycket hellre önska göra affärer med Ryssland än Canada, emedan Ryssland är villigt att lämna manufakturer i utbyte, medan sädesslagen från Canada nödgas taga fullast, på grund av att byteshandeln mellan Canada och England är så betydlig. Detta säges också vara anledningen till att bankörerna äro villiga finansera det nya sädesexportbolaget. — En bankman har yttrat, att "vi måste inse, att en sådan bytesaffär med Ryssland endast är i naturlig följd av våra ekonomiska förhållanden. Ryssland är i behov av brittiskt kapital för att kunna återupprätta sin ekonomi, och det har nu rätt att exportera i utbyte för manufakturvaror."

En annan bankör påstår, att Ryssland f. n. är det mest tillförlitliga landet att göra affärer med. De ekonomiska förhållandena i Ryssland förbättras daglizen, medan man ej vet, vad som kan hända i morgon i mellaneuropeiska nationerna.

Militarismen får en svår knäck

TOKIO den 16 oktober.—Alltefter att Japan söker stabilisera sin framtid efter den tredubbla olyckan, som drabbat det olyckliga landet genom jordbävning, eldsvåda och översvämning, blir det tydligt, att den japanska militarismen lidit ett svårt avbrott, som möjligen ej kan repareras. Det finns tro, att den alldeles fått dödsstöten. Krigsdepartementets byggnader, generalhuvudkvarterets byggnader och andra strukturer, varest leden för armén hade sin bostad, lämnades orörda av naturkatastrofen, men den militaristiska institutionen som sådan kan man likväl säga har blivit överända. Militarismen i Japan betydde ofantliga utgifter. Och nu har Japan inga penningar att utge för militära ändamål och kommer politiken ej heller att ha några fonder för dylika ändamål på många år. Det är inskränkningarna som måste begagnas för rekonstruktiva ändamål och för etablerandet av det svårt rampolerade industriella maskineriet i landet.

Det var detta maskineri — det industriella — som direkt eller indirekt fyllde statskassan med de pengar, som militaristerna utgavo. Konstruktionsplaner finnas inom det sagt alla grenar och verksamhetsfält i Japan, undantagandes inom några områden. Ingen har ännu kommit med förslag, att militarismen skall rekonstrueras. Ej ens mest entusiastiska militaristerna vågat framkomma med begäran om anslag för krigsförberedelser. Det var det stora slaget, som träffar militarismen, kommer att bli i vinter, då regeringen eller Japans lagstiftande församling antager den nya budgeten saknar anslag för militära ändamål.

Henry Ford köper stor svensk affär

Ford tillverkar snart själv alla till en automobil hörande delar.

Inköper ett mätningsinstrument som kan mäta en miljondels tum.

Henry Ford meddelade i måndags f. v., att Fordintressena inköpt Johansson Guage Company, som har huvudkontor i Sverige, och en amerikansk fabrik i Poughkeepsie, N. Y.

Detta är ett av de viktigaste köp, som Ford gjort de senaste åren. Johansson-bolaget tillverkar mätningsinstrument, som kunna mäta ända till en miljondel av en tum, och dess instrument anses vara de finaste i världen.

Detta är ett viktigt steg för Fordbolaget, ty det betyder, att förfiningar, som icke nu finnas i Fordvagnarna, skola insättas i dessa.

"Friktion är fel," säger Henry Ford. "Eliminering av friktion betyder längre liv för vagnen — för vilken automobil som helst — och behagligare åkning för passagerarna. Delar, som passa fullkomligt, skola tillverkas, och på grund av frånvaron av friktion blir det ett minimum av slitning."

"Titta här," sade bilmagnaten, i det han pekade på en maskindel, som varit använd 800 timmar i sträck, och som tydligen befann sig i lika gott skick, som när provet började. "Den passar fortfarande fullkomligt och är lika bra, som när den sattes i gång. 800 timmar oavbrutet prov är en lång, lång tid. Det är ett hårt prov. Orsaken till att provet lyckats är, att friktion var eliminerad från början."

Enligt mr Förd kommer det icke att dröja länge, förrän allt, som kräves för att konstruera en Fordvagn, äges och kontrolleras av Ford Motor Company.

Genom att kontrollera varje process i tillverkningen av den slutliga produkten bli vi i stånd att göra en maskin för billigare pris," sade mr Ford. "Falska profiter komma att elimineras utmed hela linjen, och när de upphöra att existera, får allmänheten fulla värdet av sina pengar. Det är vad fabrikanter icke blott av automobiler utan av allt annat skola bli tvingade göra. Det enda sätt, på vilket stora affärer kunna existera, är att kontrollera allt, som ingår i den slutliga produkten. Dessa mätningsinstrument mäta en miljondedels tum. Det var icke så värst länge sedan ett mätningsinstrument, som mätte en tiotusendedel av en tum, ansågs vara det sista ordet på detta området."

Johansson Guage company är en pionjär på mätningsinstrumentsområdet. Redan för 30 eller 40 år sedan började bolaget tillverka fina sådana instrument. I många år ha Johanssons mätningsinstrument av ingenjörer ansetts vara de finaste och bästa i världen. Ford har en längre tid legat i underhandling med bolaget för att inköpa detsamma.

Ryssland söker avtal med Frankrike

Villigt erkänna de gamla skulderna om Frankrike erkänner sovietregeringen.

Villigt upphöra med kommunistisk propaganda i Frankrike.

Herr Scheineman, president för den Ryska Statsbanken, har nyligen anlänt till Paris, enligt vad ett meddelande därifrån av den 16 dennes meddelar, och det uppges, att han förmed sig viktiga förslag, vilka han kommer att förelägga den franska regeringen genom franska finansörer. Enligt tidningen Neitune innehålla förslagen i korthet följande punkter:

Moskvaregeringen föreslår att erkänna alla utländska skulder, som de gamla regeringarna åsamkat sig, med undantag av krigsförbindelserna. Regeringen förbinder sig detta för att kunna erhålla ett tioårigt moratorium för befrämjandet av den ekonomiska rekonstruktionen i Ryssland.

Frankrike skall erkänna den ryska regeringen, vilken å sin sida förbinder sig att upphöra med att ge understöd till kommunistisk propaganda i Frankrike. Dessutom är Ryssland villigt att delvis återställa den egendom, tillhörig franska medborgare, vilken nationaliserats, samt att betala skadestånd genom utlämnandet av koncessioner för sådana egendomar, som sovjetregeringen fortfarande önskar vara i besittning av. Ryssland framhåller, att oljekoncessioner kunde arrangeras, så att Frankrikes fordran på oljetillgång kan garanteras för ett resonabelt pris såväl under krigssom fredstid och sålunda görande Frankrike oberoende av den stora internationella oljetrusten.

Vetenämnden i Alberta färdig

Börjar sina sädesuppköp från kontraktörerna den 29 oktober.

Elevatorbolagen villiga att samarbeta med nämnden.

Canadas första vetenämnd är nu äntligen färdig för affär, om man vågar tro de senaste meddelandena i pressen. Efter månadslånga spekulationer om huru saken skulle avvecklas, och med de mest motsägande uppgifter i pressen, den ena dagen förklarande vetenämnden definitivt bildad och redo för "business," den andra förklarande, att den ej kommer att bli i verksamhet alls denna säsong, har äntligen Alberta vetenämnd eller Alberta Co-operative Wheat Producers, Limited, som den kallar sig, officiellt förklarat, att denna organisation från och med den 29 oktober kommer att operera för att hantera farmarnas veteskörd. De till organisationen anslutna farmarnas antal uppgår till 25,000.

Sädesmagasin eller elevatorer komma att efter ovannämnda dato mottaga vete från undertecknarna, och de härför nödiga arrangemangen vid elevatorernas ägare ha vidtagits, meddelar mr Lunn, nämndens sekreterare. Farmaren kan således bringa sitt vete till magasinen, som mottager detsamma, och Alberta Co-operative Wheat Producers Limited utbetalar ett kontant förskott på all sad, sålunda levererad. Undertecknare av kontrakt mottaga ett förskott av 50 cents per bushel, enligt en överenskommelse, som träffades nyligen vid en konferens mellan vetenämndens styrelse, regeringen och medlemmar av den provinsiella legislaturen. En överenskommelse har träffats med The Canadian Bankers' Association, varigenom ett sådant arrangemang möjliggjorts, och det tages för säkert, att den provinsiella regeringen garanterar företaget, tills nämndens ekonomiska success betryggats.

Chester M. Elliott, f. d. manager för sädeskommissionen av United Grain Growewrs i Calgary har utsetts som nämndens ordförande, medan D. L. Smith, förut anställd vid Grain Growers export company i Winnipeg, kommer att bli nämndens försäljningsombud och som sådan göra affärer i Winnipeg Grain Exchange.

United Grain Growers och Alberta Pacific grain company's faciliteter komma att stå till "poolens" förfogande enligt villkor, som accepterats av båda parterna. Överenskommelsen går i samma linjer, som överenskommelsen mellan elevatorbolagen och den förra tvångsnämnden, instiftad av regeringen. Alla, som äro intresserade i vetenämndsfrågan, påstås vara tillfredsställda med dessa anordningar. Nämnden ligger nu i underhandlingar med samtliga smärre elevatorbolag i Alberta, av vilka många äro belägna i Calgary, och de flesta ha gått in på att samarbeta med nämnden i samma utsträckning som U. G. G. och A. P. G., vadan man anser, att vetenämndens success skulle vara betryggad, då man övervunnit de med elevatorfaciliteter förenade svårigheterna.

Förbudskonferensen i Washington

33 av Federationens stater representerade av sina guvernörer.

Den förut omtalade förbudskonferensen i Washington, med representanter från 33 stater, sammanträdde den 20 dennes i Vita huset.

Programmet innehåller bl. a. följande punkter:

Samarbete mellan alla federala, stats-, county-, municipala myndigheter för enforcerandet av förbudslagen.

Utgivandet av en kraftig anmaning till pressen att understödja myndigheterna i enforcerandet av lagen och att vaka för sträng iakttagelse av densamma.

Uppmaning från guvernörens sida till municipala, county- och statsmyndigheter att sammanträda till konventioner för att antaga ett program för staterna, den federala regeringen utlovande allt möjligt understöd till dylika konventioner.

En uppmaning från guvernörerna till respektive allmänna åklagare i de olika distrikten inom staterna att konferera med de federala myndigheterna rörande enforceringen av förbudslagen.

Dessutom framhölls nödvändigheten av att man gjorde allt för att åstadkomma medel för att få lagiösa element att respektera lagen och ävenså de tjänstemän, som hade omhand lagens enforcering.

President Coolidge förklarade i ett anförande, att förbudsfrågan måste läggas fram för folket, men lovade allt understöd från hans sida för att lagen skulle tillämpas i full utsträckning. Det enforceringsmaskineri, som lagen innehöll, måste på ett effektivt sätt utnyttjas. Ingen paragraf eller föreskrift i lagen tillåter en fristående stat rätten att ignorera den federala förbudslagen eller att fritaga sig från ansvar för förbudslagens enforcering inom den staten. Lagen är antagen av det amerikanska folket, och detta folk har rätt att fordra, att lagens upprätthållare använda alla lagliga medel för att upprätthålla densamma och undertrycka alla anarkistiska försök att kringgå densamma mitt för ögonen på enforceringsmyndigheterna. Samtliga guvernörer med få undantag förklara, att samarbetet ej gärna kan bli ifrågasatt, alldenstund lag är lag och måste enforceras, och de äro fullt villiga att göra sitt allra yttersta. Vad som är mest av nöden är nya effektiva metoder förenforcering.

Livsmedelsbrist kännbar i Tyskland

Bagerier och butiker plundras och sammanstötningar med polisen äga rum.

Regeringen utger nya sedlar och skiljemynt av aluminium och mässing.

Från Berlin meddelas den 16 okt., att ett flertal upplopp ägt rum i olika platser i Tyskland på grund av livsmedelsbrist. Flera butiker, i synnerhet bagerier, ha plundrats, och inkräktarne hade lyckats undkomma, då polisen anlände. Plundrarne voro sysslolösa arbetare. I Schöneberg, en av Berlins förstäder, stormades stadshuset av 500 arbetare, som fordrade, att stadsstyrelsen skulle utlämna brödkort. Då det är potatisbrist, så kan man i allmänhet köpa endast bröd.

Även i Leipzig ha flera dylika upplopp ägt rum, varvid butiker, som hade födoämnen till salu, plundrats. I Köln, Oberbilk, Gensenkirchen, Neustadt och Meiningen ha också upplopp ägt rum, och ett flertal blevo sårade vid den näst sist nämnda platsen och två dödade i Meiningen vid sammanstötningar med polisen.

— Regeringen i Tyskland har nu beslutat att upphöra med utgivningen av de gamla riksbankssedlarna, med undantag av de större sedlarna. I början av november komma de nya sedlarna, vilka stödjas på riksbankens guldreserv och på pant i alla landets fasta egendomar, att utsläppas. Sedlarnas valörer komma att variera mellan 5 och 5,000 mark. Dessutom komma skiljemynt av aluminium och mässing att präglas. De komma att lyda på 50 pfennig och 1 och 2 mark. Den nya valutabanken kommer att kallas Der Deutschen Renterbank. För det första skola sedlar utges till ett belopp av 1,200,000,000 mark, och under de första två veckorna, innan sedlarna utkomma, komma guldlånecertifikat att utges, lydande på en, två och fem mark, vilka de mindre bemedlade kunna köpa. Dylika komma att utges till en summa av 200,000,000 guldmark och bli begagnade såsom penningar.

De gamla sedlarne komma att gälla ännu för en tid. Det kommer inte att göras något försök för att kontrollera kursen på dessa penningar. Tre slags sedlar komma på detta sätt att bli i cirkulation, nämligen de gamla sedlarna, de av Räntebanken utgivna och guldlånecertifikaten. Dessa senare komma emellertid att bli inlösta före den 1 januari, varpå de gamla sedlarna inlösas, tills endast Räntebankens sedlar finnas kvar.

Revolution i Rhenprovinsen.

Senaste underrättelser från Rhenprovinsen ge vid handen, att revolution utbrutit på allvar och att Rhenprovinsen förklarats republik. Ett stort antal av de förnämsta städerna ha intagits av seperatisterna. Tio personer rapporteras ha blivit dödade i Coblenz. Loyala tyska republikaner ha mött upp i häftiga strider.

Revolutionsutbrott inrapporteras från olikå delar av Tyskland som synes stå inför en ny allvarsam katastrof.

Uppgifterna hittills äro rätt motsägande. Sålunda säger en del att seperatisterna besegrats, medan andra åter påstå, att dess omfattning är större än vad man först trodde.

Försvarsfrågan aktuell i London

Amiral Sir Percy Scott klandrar planen om en flottstation i Singapore.

King anser att dylika frågor måste avgöras av Canadas parlament.

Frågan om en effektiv imperiell krigsflotta samt frågan om byggandet av en engelsk flottstation i Singapore ha under senaste tiden varit de mest brännande frågorna vid imperiella konferensen i London. Åsikterna rörande flottstationen i Singapore äro rätt så delade, och bägge grupperna ha varma förespråkare. Amiral Sir Percy Scott är en av de största motståndarne till förläggandet av en flottstation i Singapore och har i ett tal framhållit att "hela planen i hans ögon är vansinnig. Då man tar i betraktande den stora sysslolösheten i England, så är det minst sagt synd att avpressa de engelska arbetarne tjugo miljoner pund, som skola begagnas för denna anläggning i Singapore. Den person från någon av "overseas"-kolonierna, som bidrager till utgifterna för byggandet av denna flotthamn, borde skjutas, ty konstruktionen är en syndfull och upprörande förskingring av skattebetalarnas pengar. Kolonierna skulle icke bidraga med en cent till denna affär, förklarade han.

Det antages emellertid allmänt, att den engelska amiraliteten ej uppgivit hoppet på att förmå Canada att understödja företaget. Imperialisterna, vilka eftersträva att centralisera det imperiella försvaret, koncentrera alla ansträngningar på att förinå Canada att gå med på denna konstruktionsplan och att bidraga till densamma genom avbetalningar på lätta villkor. De canadensiska delegaterna synas emellertid vara i skarp opposition till någonting sådant.

Några definitiva förslag rörande det imperiella försvaret ha ännu ej framkommit. Skulle sådana föreläggas konferensen, anser man, att Canadas delegater komma att intaga den ståndpunkten, att de ej äga befogenhet att binda Canada vare sig i ena eller andra riktningen, utan att Canadas parlament allenast kan besluta i frågor av denna beskaffenhet. De canadensiska delegaterna kunna ej gå med på den uppfattningen, som i vissa kretsar gör sig gällande, nämligen att den imperiella konferensen är en fortsättning på det imperiella krigskabinettet, som under kriget existerade. De hålla före, att de äro där endast som representanter från Canada, bemyndigade att konferera med representanter från de övriga kolonierna, men ej att stadfästa beslut, som kunna bli till stor skada för Canada. Konferensen har icke ett kabinetts exekutiva maktbefogenhet, anse de.

Ett meddelande från London av den 18 dennes säger, att ett rykte går, att amiraliteten planerar en ny plan för flottförsvar, i vilken samtliga till det Brittiska Riket hörande kolonier eller dominioner skulle nödgas deltaga.

Saxen bryter med tyska regeringen

Tvenne kabinettsministrar vägra att svära trohetseden.

Eberts och Stressemanns ställning mycket vacklande.

Situationen i Tyskland är fortfaran orolig och prisstegringen av bröd från 34 milj. till 480 milj mark har framkallat stor bitterhet hos arbetarna och oroligheter ha flerstädes ägt rum inom Tyskland. Rapporter om sådana inkomma från alla håll. Således ha dylika ägt rum i Wissenstrasse, Thomasstrasse och Hermannsstrasse, varest bagerierna ha plundrats. Från Schönbruck meddelas, att 500 arbetare stormade stadshuset och måste skingras av polis med tillhjälp av bajonetter. En av de största av de många oroligheter, som ägt rum rapporteras emellertid från Berlin, där flera tusen arbetslösa arbetare i mitten av förra veckan marscherade upp till stadshuset och fordrade en bonus av tio biljoner mark för varje arbetslös arbetare samt dessutom fritt bränsle och fri föda. Utrop av "Ge oss bröd och ej kulor," blandade med förbannelser och avsjungandet av den röda Internationalen, hördes bland den påträngande massan, vilken drev polisen att draga sig tillbaka mot stadshusets vägg. Ursinniga demonstranter anfölla polisen, vilken måste tillgripa bajonetterna, varvid ett tiotal av demonstranternas ledare blevo svårt sårade. Reserv tillkallades från huvudkvarteret, och under tiden tillväxte demonstranternas antal oupphörligt. Så småningom lyckades emellertid polisen under hot om gevärseld att skingra demonstranterna.

— Saxens socialist-kommunistiska koalitionskabinett visar alltmera tydliga tendenser att ignorera den berlinska regeringen och ådagalägger stor självständighet. Ett försök i Saxens lagstiftande församling att åstadkomma ett misstroendeuttalande mot regeringen misslyckades. Med 48 röster från socialister och kommunister i favör av regeringen och 45 emot densamma erhöll regeringen således ett förtroendevotum, även om majoriteten ej var stor.

Händelserna i Saxen äro av den beskaffenhet, att den berlinska regeringen tvingas att intaga en fast ställning gentemot Zeigners regering, vilken dagligen blir allt djärvare i sitt öppna förakt för centralregeringens auktoritet, såsom denna tagit sig uttryck i det förklarade belägringstillståndet, upprätthållet av general Müller och hans armé.

De För. Socialisternas exekutiva Råd har dessutom genom sin handling att fordra belägringstillståndets upphörande för att återinföra fria förbindelser mellan individuella federala stater och centralregeringen också gjort Eberts och Stressemans ställning mera komplicerad. Man fruktar nämligen en brytning inom kabinettet, då man fruktar, att dess socialistmedlemmar skola resignera på grund av skarpa anfall på dem från partiets vänstra flygel, vilken är sympatiskt stämd mot Zeigners kabinett i Saxen, och alltmera frigöra sig från den moderata flygelns inom partiet inflytande.

Beväpnad intervention befaras från Bajerns sida på grund av att de flesta orolligheterna inom Saxen ägt rum i närheten av den bajerska gränslinjen. Berlinregeringen är beredd på att sända truppförstärkningar till general Müllers bisättning, om situationen i Saxen nödvändiggör detsamma.

Med två notoriska kommunister inom regeringen, den ena Heinrich Brandler som kanslär och Böttger som finansminister, anse industrialisterna och andra finansörer i Saxen, att statens ekonomi ligger fullkomligt under bolshevistiskt inflytande, då den kommunistiska försänkningen i kabinettet förringar värdet av den

(Forts. å sid. 4)

Kinas president en f. d. "kuliär"

Den 60-årige presidenten har en omväxlande bana bakom sig.

Har varit truppbefälhavare i Södra Kina.

Presidentvalet i Kina har ägt rum, och marskalk Tsau Kun, chef för militärpartiet i de norra delarna av landet, har valts till Kinas president med 480 röster av 588. De övriga rösterna voro fördelade bland sexton andra presidentkandidater, av vilka den sydkinesiske ledaren Sun Yat Sen fick största röstantalet eller 34.

Kinas president väljes som bekant av parlamentet, och denna gång gällde det att utse efterträdare till presidenten Li Yuan Hung, som i våras rymde till Tientsin på grund av militärpartiets hotfulla uppträdande. Såsom läsekretsen torde erinra sig, hade militärpartiet bland annat lyckats åstadkomma strejk inom huvudstadens poliskår och hotade presidenten med allehanda våldsamheter, därest han ej fölle till föga och resignerade.

Det antogs redan vid tiden för presidentens flykt, att han skulle efterföljas av den nu valde Tsau, men det drog långt om länge ut på tiden, innan man lyckades få tillsammans parlamentsmedlemmarna i tillräcklig omfattning för vinnande av laglig beslutanderätt. Kina har också under tiden varit utan president i mer än tre månader.

Den nye presidenten kan se tillbaka på en nog så säregen levnadsbana. Han är cirka 60 år gammal och föddes som "kulier" (asiatisk arbetare av lägre klass) i Tientsin. Han strävade uppåt, och från att under sina tidigaste ynglingaår ha varit dragare av en av de i Kina så vanliga tvåhjuliga trafikkärrorna övergick han till gårdfarihandel. Härpå följde en tid såsom soldat, varpå han kastade sig på studier vid Peiyang militärhögskola. Han var ännu ung, då han utexaminerades därifrån, och tack vare sin stora energi och duglighet avancerade han fort i graderna. 1911 bidrog han kraftigt till undertryckande av den första revolutionen i provinsen Chihli. Sedan 1916 har han varit högste befälhavaren över flertalet av de trupper, som upptagit kampen mot de södra provinserna.

Bajern bryter med tyska regeringen

Centralregeringen avsätter von Lossow, men Bajerns regering återinsätter honom.

Situationen i Tyskland har enligt senast inkomna underrättelser betydligt försvårats. Spänningen mellan Bajern och Saxen och centralregeringen har nämligen antagit sådana former, att den senare står inför möjligheten av en fullständig splittring av de tyska staterna och eventuellt inbördeskrig.

Den 19 dennes kom meddelandet, att Bajern avbrutit alla diplomatiska förbindelser med Saxen på grund av att två av bajerska regeringens ministrar äro kommunister. "Den bajerska regeringen vägrar att acceptera Saxens charge d'affaires som dess ambassadör, så länge de kommunistiska ministrarna kvarsitta i regeringen," var det ultimatum, den bajerska regeringen tillsänt Saxens. Den bajerske ministern till Saxen har också återkallats. Även mot centralregeringen har den bajerska regeringen visat sig självständig. Dess diktator von Kahr har sålunda tillställt centralregeringen en förklaring, att Bajern kommer att avbryta alla formella och officiella förbindelser med Otto Gessler, den federale försvarsministern, vilken utnämnts som militär diktator i Bajern, enligt föreskrifterna i president Eberts senaste proklamation. Denna atttack mot centralregeringens prestige och autoritet har föranletts av von Gesslers återkallande av von Lossow såsom kommendant över Reichswehr i Bajern, emedan denne ej åtlytt givna instruktioner. I von Lossows ställe hade utsetts en baron Kress von Kressenstein såsom federal militärguvernör över Bajern. Detta återkallande hade säkerligen skett efter påtryckning för att skydda Bajerns suveränitet o. upprätthålla ordning och lag har diktator von Kahr återinsatt von Lossow i sin ställning som kommendant för Reichswehr och förklarat, att den bajerska regeringen kommer att anse gott överens. Som protest met denna centralregeringens handling, och från socialisternas sida, då dessa fordrade, att belägringstillståndet skulle upphävas. I Bajern var man emellertid föga belåten med återkallandet av von Lossow, då denne och dess egen diktator, von Kahr, kommo sig stå över de federala trupperna, ända tills konfroverserna med centralregeringen slutförts.

Situationen är således allt annat än behaglig, och möjligheten av inbördeskrig är ej alldeles utesluten. Saxen har sina tvister med såväl Bajern som centralregeringen, men man hoppas, att allt skall kunna avvecklas utan blodiga strider. Herr Frölich, premierminister för den socialistkommunistiska regeringen för Tü-

(Forts. å sid. 4)

"Sinn-Fein" har årskonferens

Över 1200 medlemmar närvarande, representerande 33 counties.

Ämnar begagna passivt motstånd mot fristaten.

Sinn Fein-organisationen i Irland lever fortfarande och visar stora livstecken; dess konvention avhölls således den 16 okt. i Mansion House i Dublin, varvid 1,200 medlemmar, representerande organisationens klubbar i 32 counties, voro närvarande.

Organisationen, vilken i fjor sökte att undvika splittring genom en pakt mellan Eamonn de Valera och Michael Collins, består nu i det närmaste uteslutande av republikaner, och förhandlingarna bekräftade till fullo de republikanska planerna.

Mary McSwiney, vilken presiderade i Eamonn de Valeras frånvaro—han är som bekant i fängelset — utlinjerade republikanernas planer för framtiden. Enligt dessa funderar man på att möta Fristaten med passivt motstånd, och resolutionerna innehålla detaljerade förslag för denna plans realiserande. Bland annat protesterar man mot Fristatens inträde i Nationernas förbund såsom en brittisk koloni.

Konventionen ajournerade den 16 dennes för att företaga begravningen av kapten Noel Lemass av den republikanska armén, vilken tillfångatogs av beväpnade personer i Dublin i juli månad, och vilkens lik förliden vecka hittades i Dublin-höjderna med ett skott i huvudet. Det var en av de mest imponerande begravningar, som på länge ägt rum i Dublin. Processionen drog förbi Mount Joy, varest ett stort antal republikaner befinna sig på hungerstrejk.